

naar beduid, dat dit niet kon. En Japan heeft zich, zonder haast, verstandiglijk teruggetrokken en zijn eischen laten vallen. Zonder haast, maar zeker niet zonder wrok. Wat moet het dan nu wel gevoelen, nu Rusland, waarmee het drie jaar lang een diplomatieken, hardnekkigen strijd om Korea gevoerd heeft, zonder blikken of blozen zich in de haven nestelt, die Japan, dadelijk na zijn schitterende overwinning op China, in de volle glorie van zijn jonggeboren Oost-Aziatische hegemonie, op den aandrang van heel Europa, door datzelfde Rusland op sleeptouw genomen, moest prijsgeven?

Een Japansch eskader heeft op het vernemen dat Rusland Port Arthur bezet had, Nagasaki verlaten. Met herinnert zich nog de geduchte verrassingen, die de Japansche eskaders, uitvarende „met onbekende bestemming”, in 1894 den Chineeschen vijand bereidden. Zou Japan hoop hebben ook den Russischen vijand te verrassen, of wil het slechts een sterk eskader in de Chineesche wateren hebben, waar Engeland en Rusland zulk een machtige vloot bezitten, naast de andere Europeesche eskaders.

Die arme Chineesche keizer wordt alweer bang. Het is ook geen leven dat de man heeft tegenwoordig. Daar heb-je nu een dikken muur om je voornaamste provincie staan, je woont in een stadsgedeelte waar niemand in of uit mag, je houdt zelfs je gezicht angstvallig voor onbescheiden blikken verborgen. Het helpt alles niets; binnen den tijd van drie jaar trekken de Japanners, een dwergenras! op de heilige hoofdstad aan en nestelen zich de verachte westerlingen hier en ginds in het Hemelsche Rijk. En de Zoon des Hemels, in kostelijk-Chineeschen angst, denkt er al over maar ineens naar Nanking te verhuizen en Engeland een uitgestrekt protectoraat in het Zuiden aan te bieden, wel wetend dat dan de Leeuw den Draak verdedigen zal.

Het wordt nu ook weer tijd te letten op het deftige lichaam Tsoeng-li-Jamen, dat de buitenlandsche zaken des rijks... tracht te behartigen. Zoals in alle gewichtige omstandigheden heerscht in den boezem van dat college ook thans oneenigheid. Prins Koeng wil liefst ineens Kiao-tsjou aan Duitschland afstaan. en dan de voornaamste Westersche mogendheden verzoeken te waken voor de integriteit van het Rijk. Men zou zeggen, dat hij bij den Sultan in de leer geweest was, die zich bij een dergelijke regeling vooral in den laatsten tijd zoo uiterst wel bevindt. Maar Li-hoeng-tsjang heeft het zwaard laten kletteren en hij wil dat China zich met de wapens tegen Duitschland's aanspraken zal verzetten.

Li, oude vrlend, dit kan u geen ernst zijn. Gij, doortrapte sluwert, zoudt niet begrijpen dat zulk verzet alleen zou dienen om een paar van uw landgenooten, generaals en onderkoningen, op bevel van uw eigen keizer het hoofd te laten afhakken en dat het uzelf weer minstens een pauweveer of een gele pelerien of een ander waardigheidsteeken kosten zou. U behoeft men het toch waarlijk niet meer te vertellen, dat de Chinees enkel op vazen en presenteerblaadjes zijn vijand verslaat. Hebt nu ook gij eensklaps allen zin voor perspectief verloren? Weet gij niet meer hoe uw glorie in den Japanschen oorlog pas begonnen is, toen gij te Hirosjima en te Tokio zat te knikkebollen en sjacheren en af te pingelen tegenover Markies Ito? Daarin